

[Hagen Hagensen]

sælger sin ejendom, og få sælgeren af den nye ejendom til at respektere, at staten står først? Det går simpelt hen ikke.

Man er ude efter den lille mands hus.

Villy Jørgensen (CD):

Jeg har i mit første indlæg nævnt såvel tillægs- som pantebrevslån. Endvidere vil jeg gerne sige til hr. Kaj Hansen, at annoncerne i Berlingske Tidende beviser intet som helst om, hvad lånene er gået til.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at det særlig var mellemindtægterne, som optog lån og dermed skaffede sig store rentefradrag. Det kommer an på, hvad vi opfatter som mellemindtægter. Men det er rigtigt, at ser vi på statistikken, så sætter det voldsomt ind ved 130.000-140.000 – det er dér, det sætter kraftigt ind – og så stiger det i øvrigt deropad.

Hr. Thorndahl ved udmærket godt, at vi foreløbig ikke har nogen kontantværdi indføjet i vores lovgivning, når det drejer sig om beregning af lån og værdien af fast ejendom, og derfor er det foreløbig et fiktivt begreb. Det er heller ikke fastlagt, hvorledes den kontantværdi skal regnes ud. Vi foretrækker altså at gå ud fra det, som er fastlagt i vores lovgivning med hensyn til vurderingen af jord og fast ejendom, og hr. Thorndahl ved udmærket godt, at den foregår ikke på kontantværdien, men skal afspejle handelsværdien.

Jeg vil ikke give hr. Thorndahl ret i, at et højt renteniveau bare uden videre skal indregnes, før man kan finde ud af, hvad de reelle værdistigninger er. Det er i virkeligheden imod lovforslagets ånd, for det drejer sig jo også om at bringe renteniveauet ned. Det er også en af de følger, der vil komme af at gennemføre et forslag som dette. Hvis man indregner renten også, så er det klart, at man ikke opnår det, der sigtes til efter forslaget.

Jeg skal sige til hr. Hagen Hagensen, at det er kun flytteproblemet, som har voldt os nogen vanskeligheder, men jeg har meget stor tillid til, at de dygtige embedsmænd, vi har, kan finde ud af, hvordan det rent teknisk kan gøres.

Der er altså ikke nogen, der kommer og tager den lille mands hus. Skal vi nu høre den igen fra de konservative? Nu har vi væ-

ret fri for den et stykke tid. Jeg ved ikke, om det er, fordi de konservative nu har erklæret sig som den eneste opposition, at man har taget den sorte hånd frem igen – den sorte hånd, der vil tage det lille hus. Det er i virkeligheden sådan, at det er de små, der kommer til kort her. Også dem, der bor i det lille hus. Det er jo dem, der kommer til kort. For de har ingen fordele af de store værdistigninger. De har nemlig ikke råd til at belåne dem, og når de ikke har råd til at belåne dem, kan de heller ikke få de skattefradrag på deres selvangivelse. Så vi er mere i overensstemmelse med de små folk i de små huse, end hr. Hagen Hagensen og hans parti er.

Jeg vil sige til hr. Villy Jørgensen, at der foreligger ganske soleklare beviser på, hvad der belånes. Hvis hr. Villy Jørgensen vil studere den statistik, der lige er kommet fra Danmarks Statistik over indkomsterne, vil han se den store forskel, der er på bruttoindkomster og så skattepligtige indkomster. Hr. Villy Jørgensen skal lægge mærke til, hvor den store forskel er. Det er på de store indtægter. Det er på de selvstændige. Det er klart, at der finder store belåninger sted, og mange af disse værdier går også ud i forbruget.

Jeg er enig i én ting, og det håber jeg vi kan få klaret i udvalget. Jeg er enig i, at det vil være værdifuldt, hvis vi fra ministeriets side kunne få nogle helt kontante udregninger af de reelle værdistigninger. Men jeg husker, at på et tidspunkt, hvor vi ved en anden lejlighed diskuterede disse reelle værdistigninger, da var hr. Per Hækkerup helt i overensstemmelse med kommunisterne på det område og påpegede netop, at der var sådanne store reelle værdistigninger, at man ikke kunne fortsætte på den facon, og at der skulle gøres noget ved det. Nu har hr. Per Hækkerup jo også fået en vis indflydelse i den nye regering; så håber jeg, han gør noget ved det dér.

(Kort bemærkning).

Thorndahl (FP):

På baggrund af hr. Kaj Hansens indlæg vil jeg igen gøre lidt reklame for bilag 21, som skatte- og afgiftsudvalget modtog den 11. august 1978 fra skatte- og afgiftsministeriet. Her oplyser skatteministeren, at kursforholdene i første halvår af 1973 var sådan, at